

ת"ד 3457/07/12 - מדינת ישראל נגד יעקב ליבוביץ

28 פברואר 2017

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 3457-07-12 מדינת ישראל נ' ליבוביץ

תד 51-36771/11

לפני כבוד השופטת רות רז
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
יעקב ליבוביץ

נוכחים:

ב"כ המאשימה עוה"ד אמסלם

הנאשם וב"כ עוה"ד דור לוי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות כדלקמן:

אי מתן זכות קדימה במעבר חצייה לפי תקנה 67 (א) לתקנות התעבורה.

נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 262(2) + סעיף 38(2) לפקודת התעבורה.

גרימת חבלה של ממש לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

הנאשם הורשע בכך שבתאריך 25/04/2011 נהג ברכב רנו מס- 50-817-57 בפתח תקווה, ברחוב דגל ראובן, ממזרח למערב, והתקרב למעבר חציה הנמצא מערבית לצומת עם רחוב ויצמן. הנאשם לא הבחין בהולך רגל בשם אר שחצה את הכביש במעבר החציה מימין לשמאל כיוון נסיעתו. הנאשם התקרב אליו יתר על המידה, לא אפשר לו להשלים את החציה בבטחה ופגע בו. כתוצאה מהפגיעה נחבל הולך הרגל חבלות של ממש והרכב ניזוק.

טיעוני הצדדים

עמוד 1

ב"כ המאשימה עתר להשית עונש מאסר בפועל של מספר חודשים ולו בעבודות שירות, פסילה שלא תפחת מ-5 שנים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס. לטענתו יש להביא בחשבון את התוצאה הקשה של התאונה שגרמה לפגיעה קשה להולך הרגל והותירה אותו נכה, לחומרת העבירה של פגיעה בהולך רגל שחצה במעבר חציה והפנה לפסיקה רלוונטית.

ב"כ הנאשם עתר שלא להשית מאסר בפועל אף לא בעבודות שירות ולהסתפק בפסילה בפועל והוסיף כי הנאשם יישא גם בפיצוי כספי לנפגע. ביקש להתחשב בעינוי הדין שנגרם לנאשם בשל שיהוי בהגשת כתב האישום, רשלנות וסחבת בניהול פרשת התביעה, בנסיבות האישיות של הנאשם, ותק הנהיגה הרב שלו ועבר תעבורתי תקין. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה התומכת בטיעונו.

הנאשם הביא בפני את נסיבותיו האישיות, מדבריו עלה כי הינו איש משפחה ועבודה ותורם לחברה, סיפר כי מבחינה רפואית כחודשיים לאחר קרות התאונה התגלה אצלו לחץ דם ועקב כך מטופל בכדורים. הנאשם הביע חרטה עמוקה וצער רב, ואמר כי מאז קרות האירוע ועד היום הוא ובני משפחתו מתייסרים על קרות התאונה. הנאשם בן 63, נשוי ואב ל-3, רואה חשבון במקצועו.

דיון והכרעה

הנאשם פגע בהולך רגל אשר חצה במעבר חציה ומכאן רשלנותו המשמעותית. הנאשם התעלם מקיומו של מעבר החציה בכיוון נסיעתו, התקרב אל המעבר בנהיגה במהירות של 40 קמ"ש לפחות, מהירות שאינה מתאימה לתנאי הדרך, לא האט מהירות נסיעתו בהתקרבו למעבר החציה ופגע בהולך הרגל שחצה אותה שעה במעבר מימין לשמאל כיוון נסיעתו.

בהכרעת הדין נקבע כי בנסיבות בהן התקרב הנאשם למעבר חציה שחלקו חסום על ידי רכב חונה היה עליו להאט מהירות נסיעתו ואפילו עד כדי עצירה ולנקוט בזהירות מוגברת כדי לוודא שאיש אינו חוצה במעבר החציה.

בהכרעת הדין נקבע כי לא נמצאו מחדלי חקירה, גם לא באי חקירת הולך הרגל בשל פגיעתו הקשה.

הולך הרגל נחבל בכל חלקי גופו, שברים מרובים בפנים שגרמו לשיתוק בעצם הפנים, שברים בצלעות, בעצם הבריח, ברגלים ובעמוד השדרה. הולך הרגל עבר מספר ניתוחים שהותירו אותו נכה ופגוע עם בעיות רפואיות ונפשיות. הנאשם היה מאושפז תקופה ארוכה ולאחר מכן עבר תהליך שיקום ארוך. לפי אישור הביטוח הלאומי נקבעה להולך הרגל דרגת אי כושר לצמיחות של 100 אחוז ונכות רפואית של 91 אחוז.

נסיבות התאונה מלמדות על רמת רשלנות משמעותית וכתוצאה ממנה נחבל הולך הרגל חבלות קשות מאוד.

את מתחם העונש ההולם יש לקבוע בהתאם לעקרון ההלימה בהתחשב בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה ונסיבות ביצוע העבירה. בתוך המתחם גוזר בית המשפט את העונש בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

מדיניות הענישה כפי שבאה לידי ביטוי בפסיקה הדנה בגרם תאונות דרכים בהן נגרמו לאדם חבלות קשות מאוד הינה להשתת מאסר בפועל מתקופת מאסר קצרה שיכול ותרוצה בעבודות שירות ועד מאסר בפועל ממש ופסילה לתקופה

ברע"פ 3764/05 ורד בן זויה נ' מדינת ישראל נדונה תאונת דרכים בה נפגע הולך רגל, קטין, שחצה את הכביש במעבר חציה, ונגרמו לו חבלות של ממש. בית המשפט קבע כי העובדה כי בחלוף 3 שנים ממועד התאונה הוטב מצבו של הנפגע לאחר אשפוז לא קצר ולאחר שיקום, אינה גורעת מחומרת תוצאות התאונה ומההשפעה הקשה על חייו של הנפגע ומשפחתו. בית המשפט אישר עונש מאסר למשך 6 חודשים בעבודות שירות ופסילה למשך 5 שנים וקבע:

"במקרים של גרימת חבלות אשר אך כפשע ביניהן לבין גרימת מוות, יש הצדקה להקיש מן העונש המינימאלי הקבוע במקרה של גרם מוות ברשלנות תוך שימוש ברכב - הוא עונש של שישה חודשי מאסר בפועל, לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה - ולגזור עונש מאסר בפועל. העובדה כי לעיתים הקלו בתי-המשפט המחוזיים בעונשם של עבריינים שהורשעו בגרימת חבלות וביטלו עונשי מאסר בפועל אשר נגזרו עליהם, אין בה כדי ללמד על רמת הענישה המקובלת. אדרבא, בית-משפט זה חזר והזהיר את בית המשפט המחוזיים לא אחת כי אל להם להקל בעונשם של עברייני תנועה."

ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל נגרמה תאונה על ידי נהג אוטובוס שנכנס לצומת באור אדום, פגע ברכב בו נסעו אם ובתה בת הארבע וגרם להן חבלות קשות. לאם נגרמו פגיעות ראש קשות, שברים בכל חלקי הגוף, היא נותחה, אושפזה תקופה ממושכת ונזקקה לשיקום, והבת נפגעה בגזע המוח ונזקקה להשגחה צמודה בעקבות התאונה.

בית המשפט קבע כי כפשע עמד בין הנפגעות לבין מוות, החבלות שנגרמו להן היו חמורות וקשות והן נזקקו לטיפולים רפואיים ממושכים. ועל כן: "אם כטענת בא כוח המערער במקרים כאלה לא מוטלים כלל עונשי מאסר בבתי המשפט לתעבורה - ראוי לשנות את מדרג הענישה, וצדק בית המשפט המחוזי כשעשה כן". בית המשפט המחוזי השית על הנאשם מאסר למשך 6 חודשים שלא בעבודות שירות ובית המשפט העליון העמיד את עונש המאסר על 3 חודשים ואישר תקופת פסילה למשך 40 חודשים.

ברע"פ 1583/14 יאיר שמיר נ' מדינת ישראל, גרם הנאשם לתאונת דרכים כשביצע פנית פרסה וחצה קו הפרדה רצוף ופגע ברכב אחר. לאחד מנוסעי הרכב נגרמו חבלות קשות, חבלת ראש קשה עם שברים בגולגולת ושבר באגן והוא נזקק להחייאה מוחית ואשפוז ממושך ונותר בעל נכות קשה. בית המשפט אישר עונש של מאסר של 8 חודשים לריצוי בפועל שהוטל על הנאשם ופסילה למשך 7 שנים וקבע כי אכן אין דין תאונה קשה כדין תאונה קטלנית אך אין לגמד את חומרת המעשים שהביאו לתוצאה קשה מאוד.

ברע"פ 3616/13 רמו רז נ' מדינת ישראל, אישר בית המשפט עונש של מאסר בפועל למשך 8 חודשים ופסילה למשך 5 שנים. באותו ענין פגע הנאשם, שהיה בגיר-קטין, בשני הולכי רגל שחצו את הכביש במעבר חציה וגרם להם חבלות של ממש, כשאחד מהם נותר נכה.

ברע"פ 7257/12 גדעון סנדרוביץ נ' מדינת ישראל אושר עונש מאסר למשך 6 חודשים שלא בדרך של עבודות שירות ופסילה למשך 6 שנים על נאשם אשר לא נתן זכות קדימה להולכת רגל אשר חצתה במעבר חציה, פגע בה וגרם לה לפגיעה רב מערכתית שכתוצאה ממנה הונשמה והורדמה מספר חודשים, נזקקה לשיקום ממושך בבית חולים כשהיא מרותקת למיטה ולכיסא גלגלים ונזקקה לעזרה צמודה. היא הוכרה כנכה בשיעור של 100% לצמיתות על ידי המוסד לביטוח לאומי.

ברע"פ 8588/16 רז משה נ' מדינת ישראל אושר עונש שכלל מאסר למשך 6 חודשים בעבודות שירות ופסילה למשך

36 חודשים בגין גרם תאונת דרכים בה נהג הנאשם במהירות גבוהה, סטה בעקומה לנתיב הנסיעה הנגדי ופגע באופנוע שנסע מולו וכתוצאה מכך נגרמו לנפגעת חבלות של ממש והיא נאלצה לעבור ניתוח.

בעפ"ת 22985-07-14 שרה סגיב נ' מדינת ישראל אישר בית המשפט המחוזי ענישה שכללה 5 חודשי מאסר בעבודות שירות ופסילה למשך 5 שנים בנסיבות בהן פגעה הנאשמת בהולך רגל במעבר חציה. הנאשמת הייתה נהגת ותיקה ולה עבר תעבורתי נקי והיא הודתה באשמה. בית המשפט המחוזי קבע כי " הפסיקה הינה למאסרים בפועל או בעבודות שירות בעבירות דומות, גם למי שעברו נקי והוא "אדם נורמטיבי". גזר הדין במקרה זה ניתן 3.5 שנים לאחר מועד ביצוע העבירה.

בת"ד 268-10-14 מדינת ישראל נ' אליהו טל השית בית המשפט מאסר למשך 60 יום בעבודות שירות ופסילה למשך 20 חודשים. הנאשם נסע נגד כיוון התנועה ופגע ברכב. לנהגת הרכב נגרמו חבלות ראש ולנוסע ברכב נגרמו שברים, קיצור גפה ונקבעו לו אחוזי נכות. בגזירת העונש התחשב בית המשפט בתרומת רשלנות של הנהגת המעורבת.

בעפ"ת 17708-02-13 מדינת ישראל נ' צבחה אבו גיאבר פגעה הנאשמת בהולכת רגל שחצתה במעבר חציה כשהיא עוקפת תנועת כלי רכב וגרמה לנפגעת חבלות ראש קשה, זעזוע מוח ושברים רבים. בית המשפט לתעבורה לא הטיל על הנאשמת רכיב של מאסר בפועל ולאחר הגשת ערעור קבע בית המשפט המחוזי כי: " כשעסקין בתאונת דרכים עם רשלנות כה גבוהה ועם נזקים כה חמורים לנפגעת, אזי מתחם הענישה ההולם מחייב הטלת עונש מאסר בפועל של מספר חודשים עד שנה, ובהיבט של הטלת פסילה בפועל צריך שהפסילה תימדד בשנים ולא בחודשים". בית המשפט שהתחשב בנסיבות אישיות הטיל מאסר בעבודות שירות למשך חודשיים ופסילה למשך 5 שנים. תאונת הדרכים במקרה זה ארעה ביולי 2009 וגזר הדין בבית המשפט לתעבורה ניתן בדצמבר 2012.

לצד פסיקה בה הושתו עונשי מאסר בין אם בעבודות שירות ובין אם בפועל ממש, יש פסיקה לפיה לא הושתו עונשי מאסר בפועל גם בנסיבות בהן נגרמו חבלות קשות, כאשר בתי המשפט התחשבו בנסיבות אישיות מיוחדות, ברשלנות נמוכה או במקרים בהם הייתה תרומת רשלנות גבוהה.

בעפ"ת 24519-02-15 אליהו מוטולה נ' מדינת ישראל ביטל בית המשפט המחוזי רכיב של מאסר בעבודות שירות במקרה בו נחבל רוכב אופנוע בצורה קשה ורגלו נכרתה, בשל רמת רשלנות שאינה גבוהה.

ברע"פ 9324/07 זיו הדר נ' מדינת ישראל, תאונת דרכים בה נסע הנאשם לאחור ופגע בהולכת רגל וגרם לה חבלות קשות, שברים, חתך בכבד ודימום בלבלב. בית המשפט השית פסילה למשך 5 שנים ומאסר על תנאי וערעור הנאשם על העונש נדחה. נאמר כי בית המשפט לתעבורה היה סבור כי העונש הראוי הוא מאסר בפועל בעבודות שירות אך הואיל והתביעה לא עתרה לכך ובהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם הסתפק בית המשפט במאסר על תנאי.

הנאשם בהתנהגותו פגע בערך מוגן של שמירה על ביטחון ציבור עוברי הדרך ובמיוחד בביטחון הולכי רגל החוצים את הכביש במעבר חציה שהינו מקום מבטחם של הולכי הרגל בכביש. בנסיבות אלה ובהתחשב ברמת הרשלנות שאינה נמוכה, בתוצאה הקשה של התאונה שהותירה את הולך הרגל כשהוא נכה ובמדיניות הענישה הנהוגה, מתחם העונש ההולם הינו ממאסר קצר בפועל למשך מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות עד מאסר בפועל למשך שנה ופסילה בפועל לתקופה שבין מספר חודשים לשנים.

לעניין טענת השיהוי שהעלה ב"כ הנאשם, שיהוי ניכר ובלתי סביר בין מועד ביצוע העבירה למועד הגשת כתב האישום,

שיהיו שאינו תלוי בהתנהלותו של הנאשם, יכול להביא להקלה מסוימת בעונש, אך ההלכה הנוהגת היא שלא מדובר בשיקול מכריע כי אם בנתון שניתן לשקלל במסגרת כלל הנסיבות.

ברע"פ 2836/10 משה אברמשוילי נ' מ"י נפסק: "... גם כאשר מדובר בשיהוי חריף, עדיין אין בכך בהכרח בכדי להשפיע לקולא על גזירת העונש. גזירת העונש הינה מעשה פרטני ומורכב, אשר במסגרתה נשקלים כלל נסיבות המקרה, הנתונים הרלוונטיים הספציפיים שבפני המותב, וכן שיקולי רוחב ומטרות הענישה. לתוך קלחת זו של איזון השיקולים, מצטרף גם עניין השיהוי...".

ברע"פ 4434/10 אבי יחזקאל נ' מ.י. קבע בית המשפט העליון כי לשיהוי ממושך בהליך פלילי "יש לתת משקל בשלב גזירת הדין" אך המשקל שיינתן לחלוף הזמן משתנה ממקרה למקרה כאשר יהיו מקרים בהם לא ישפיע כלל על התוצאה ומקרים בהם ישפיע השיהוי בצורה ניכרת, בהתאם לנסיבות ולשיקולים רלוונטיים אחרים כמו, משך השיהוי, אופי העבירות, חומרת העבירות, חומרת הפגיעה שנגרמה לקורבן, השאלה האם פגע השיהוי בהגנת הנאשם והאם התנהגותו של הנאשם הביאה להתארכות ההליכים.

במקרה שלפני קיים שיהוי בהגשת כתב האישום שיש בו כדי להוות נימוק לקולא, אולם כפי שפורט לעיל, קיימים גורמים לא מעטים המשפיעים לחומרא ואשר משקלם גדול לאין ערוך מנימוק השיהוי לבדו.

נסיבות התאונה שלפני מצביעות על רמת רשלנות שאינה נמוכה כפי שפירטתי בהכרעת הדין, העובדה שהתאונה ארעה במעבר חצייה מהווה נימוק לחומרא. כבר נפסק בעניין החובות המוטלות על נהג בהתקרבו אל מעבר חצייה, אשר לפיהן נקבע במפורש הצורך לצפות את התנהגות הולך הרגל ואף אם זו רשלנית. הנאשם התקרב למעבר החציה, לא האט מהירות נסיעתו ואף לא עצר רכבו לפני מעבר החציה. הנאשם גרם לתאונת דרכים שכתוצאה ממנה נפגע הולך הרגל, אר, וכתוצאה מכך נגרמו לו חבלות קשות ביותר.

נסיבות שאינן קשורות למתחם:

הנאשם הינו נהג ותיק, אוחז ברישיון נהיגה משנת 1979 ולחובתו 7 הרשעות קודמות. כך שעברו התעבורתי תקין והתאונה הנדונה חריגה על רקע שנות נהיגתו הרבות ואינה מאפיינת את אופי נהיגתו בדרך כלל.

יחד עם זאת, הגם שהנאשם אדם נורמטיבי ועברו התעבורתי מדבר בעד עצמו, אין לתת לנסיבות האישיות משקל מכריע מאחר ורוב הנהגים המורשעים בעבירות של גרימת תאונות דרכים שתוצאותיהן קשות הינם נהגים נורמטיביים.

הנאשם סובל ממחלות יתר לחץ דם ותפקוד בלוטת התריס.

נוכח כל האמור לעיל, לאחר ששקלתי את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ותוצאת התאונה, את הפגיעה בערך המוגן של שמירה על בטחון ושלום הציבור, מדיניות הענישה הנוהגת, וכן שקלתי בתוך מתחם הענישה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ואת רכיב השיהוי, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בחברת המשקם רחוב השפלה 7 פתח תקוה.

על הנאשם להתייצב לצורך קליטה והצבה במשרדי הממונה ברמלה ביום 4/4/17 בשעה 08:00.

אני מזהירה את הנאשם בחובתו למלא את עבודות השירות במלואם לפי הנחיות הממונה, שאם לא כן יפסיק הממונה את עבודות השירות ויהיה עליו לרצות את יתרת התקופה בכלא ממש.

24 חודשי פסילה בפועל בניכוי 60 יום פסילה מנהלית.

הפסילה תחושב במצטבר לכל פסילה אחרת ובכפוף להפקדה עד ליום 23/04/17.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה שגרמה לתאונת דרכים עם חבלה של ממש או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

קנס בסך 3000 ₪. הקנס ישולם תוך 120 יום מהיום.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ב' אדר תשע"ז, 28/02/2017 במעמד הנוכחים.

רות רז , שופטת

ניתנה היום, ו' כסלו תשע"ז, 06 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.

עמוד 6

חתימה

ניתנה היום, ב' אדר תשע"ז, 28 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.

חתימה

הוקלדעלידייליאתקחלון